

Viikon Toora - Parshat Shemini: ”Vieras tuuli ”
3. Moos. 9:1- 11:47 .

rabbi J.Melamed Israelista Tampere 22.05.2012

Kiitos teille hyvästä vastaanotosta. Olen itse kokenut vastaanoton Suomessa todella hyväksi. Tänään käsittelemme viikon Tooran jaksoa. Israelissa tämä on ihan tavallista opetusta. Jos minä kerron Israelissa, että lähden Tooran oppitunnille, jokainen juutalainen ymmärtää, mitä tarkoittaa, että lähden opettelemaan viikon Tooran jaksoa. Mutta Suomessa tämä on minulle ensimmäinen kerta. Sen tähden haluan pikkuisen selittää, mitä viikon Tooran jakso tarkoittaa, ja miksi se on meille tarpeellinen.

Joskus juutalaista kansaa sanotaan kirjan kansaksi. Minulla on kotona kalusteena kirjoja. Eikä pelkästään minun kotonani, vaan monessa juutalaisessa kodissa huoneet ovat täynnä kirjoja. Mutta jos me luemme Tooraa, me näemme siellä hyvin usein mainitun: kerro pojallasi, tai: toista pojallasi, tai: sinä kerrot omalle pojallasi, ja: sinä kerrot pojalle. Ei, että sinä kirjoitat pojalle vaan että kerrot pojallasi. Jumala haluaa meidän kertovan.

Eli juutalaisesta näkökulmasta viikon Tooran jaksosta sanotaan, että se on pieni osa Toorasta viikoittain. Niin kuin ihminen saa päivittäin ruoka-annoksen, niin ihminen voi saada myös Tooran annoksen.

Noin 3000 vuotta sitten keskuudessamme syntyi sellainen perinne, että kolme kertaa viikossa luetaan synagogassa Tooraa. Missä tahansa juutalaiset elävät, pohjoisen Helsingissä tai etelän Johannesburgissa, joka puolella maailmaa luetaan aina sama viikon Tooran jakso. Niin koko juutalainen kansa opettelee viikoittain yhdessä Tooraa. Vaikka tuhannet kilometrit erottavat meitä, niin Toora yhdistää meidät. Hyvin usein minun ystäväni soittavat eri puolilta maailmaa ja kysyvät, mitä sinä ajattelet tästä Tooran paikasta. Silloin Tooran maailmassa me juutalaiset olemme yhtä. Vuoden sisällä me käymme läpi koko Tooran opetukset. Ja taas seuraavana vuonna aloitamme uudestaan.

Tiedämme, että myös Jeshua osallistui synagogassa viikon Tooran opetukseen. Apostolit ovat kirjoittaneet sanat niille, jotka liittyvät seurakuntaan: Mooseksen lakia julistetaan joka kaupungissa synagogassa. (Apt. 15: 21.)Näin me tiedämme, että Jumalan tahto ja myös Messiaan ja Hänen opetuslastensa tahto on, että me tutkimme Tooraa. Ja opetamme Tooraa myös muille. On Jumalan tahto, että niissä kaupungeissa missä on Messiaan opetuslapsia, niissä myös opetetaan Tooraa. Sen takia me tänään käsittelemme tämän viikon Tooran jaksoa.

Kolmas Mooseksenkirja, 10. luku, 1. jae: ” Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä. ”

Luimme tässä hyvin vakavasta tapahtumasta. Edellinen luku kertoo meille siitä, että kahdeksantena päivänä Mooses avasi ilmestysmajan käyttöön. Ja kaikki tehtävät onnistuivat hänelle. Koko kansalla oli suuri juhla. Uhrattiin uhreja Herralle. Ja Jumala otti vastaan kansan uhrit. Koko kansa iloitsi ja vietti juhlaa. Voi sanoa niin, että Egyptistä lähtemisestä asti - tai vaikka otetaan koko maailman luomisesta asti - ei ollut vietetty vastaavaa suurta juhlaa, mitä Mooses nyt piti.

Voitte kuvitella Israelin kansan koko maailmanhistoriassa; Israelin kansasta tulee ilmestysmaja Jumalalle. Israelin kansa oli solminut liiton Jumalan kanssa. He uhrasivat ja Jumala otti Israelin kansan uhrit. Voi sanoa, että Aadamista asti ei ollut ollut niin läheistä suhdetta ihmisten ja Jumalan välillä kuin oli tämän juhlan aikana.

Mitä tapahtui tämän juhlan aikana? Kaksi Aaronin poikaa astui pyhyiden keskelle. Jotain tapahtui siellä, he toivat vierasta tulta Herran eteen, ja he kuolivat. Mutta heidän kuolemansa syy ei ollut vieras tuli, vaan he kuolivat taivaallisen tulen kosketuksesta. Koko juhlan keskellä, koko kansan edessä. Kaksi ylipapin poikaa kuoli, ylipapin, joka oli pitänyt tätä koko juhlaa yllä. Se on kauhistus.

Mooses puhui lohdutuksen sanat Aaronille, 10: 3: ” Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan: Niissä, jotka ovat minua lähellä, minä osoitan pyhyiteni, ja kaiken kansan edessä kirkkauteni. ” Missä muussa paikassa Jumala oli puhunut nämä sanat? Mistä paikasta Mooses oli ottanut ne lainaksi?

Ei tarvitse etsiä, sillä Mooses ei lainannut mitään paikkaa. Hän puhui profeetallista sanaa. Jumala puhui Mooseksen kautta tässä hetkessä. Mutta Aaron ei vastannut Moosekselle. Oliko Aaron saanut lohdutuksen sanat Moosekselta? Voimmeko me sanoa näitä lohdutuksen sanoiksi? Jumala puhuu, että Hän pyhittää itseään niissä, jotka lähestyvät Häntä. Juutalaiset opettajat jo puhuvat tästä aiheesta. Tavallisen maallisen kuninkaan läheinen piiri ja ystävät eivät pelkää häntä. Koska kuningas antaa rangaistuksia niille ihmisille, jotka ovat hänestä kaukana. Mutta Jumala käyttäytyy eri tavalla kuin ihmiset. On pelottavaa olla lähellä Jumalaa. Koska Jumala pyhittää itseään niiden kautta, jotka ovat Häntä lähellä, pyhien ihmisten kautta.

Kaikkien pyhien paikkojen keskellä, koko pyhän juhlan keskellä.

Pyhyys on pelottava olo. Jos me menemme vielä syvemmälle, pääsemme ymmärtämään sen. Voimme palata 1. Mooseksenkirjan 1. lukuun. Siellä huomioimme, että jokaisesta luomispäivästä sanotaan: ”Oli ilta ja tuli aamu.” Ensimmäinen päivä, toinen päivä... paitsi yhdestä päivästä ei sanottukaan näin. Muistaako joku, mistä päivästä ei sanota samalla tavalla? Shabattipäivästä. Mitä Jumala teki shabatinpäivänä? Sanotaan, että Jumala oli seitsemäntenä päivänä suorittanut oman luomistyönsä. Seitsemäntenä päivänä saavutetaan kokonaisuus. Täydellisyys. Miksi siinä ei sanota: oli ilta ja oli aamu? Koska maailma ei ollut vielä täydellinen. Koska seitsemäntenä päivänä Jumalalla oli suunnitelma, joka koski ihmistä. Seitsemäntenä päivänä ihmisestä olisi pitänyt tulla täydellinen. Mutta tämä koko prosessi on vielä kesken. Sen takia juutalaiset viisaat sanovat, että seitsemäs päivä on edelleen jatkuva, sitä ei ole suoritettu loppuun asti, missä se saavuttaa täydellisyytensä.

Me näemme 3. Mooseksenkirjan 9. luvussa, kuinka Mooses perustaa ilmestysmajan, 1. jae: ” Ja kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa ja Israelin vanhimmat. ” Kahdeksas päivä on ilmestysmajan päivä. Silloin Jumala tuli ja eli ihmisten keskellä. Kahdeksantena päivänä. Ensin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen ja kaltaisekseen. Jumalan tarkoitus oli, että Hän elää ihmisten sisällä, mutta se ei onnistunut. Silloin Jumala sanoi ihmiselle: ” Sinä olet tomua ja menet tomuksi. ” Ja seitsemäs päivä ei saanut täydellisyyttään, se ei päättynyt vaan jatkuu edelleen. Kahdeksas päivä voi tulla vain silloin, kun Jumala pystyy elämään ihmisten sisällä. Mutta tässä tapauksessa se oli ilmestysmaja.

Kun ylipappi meni pyhyiden keskelle, niin juutalaiset kertovat, että hän ei halunnut palata ilmestysmajasta takaisin. Koska hänellä siellä pyhyiden keskellä, Jumalan läsnäolon keskellä oli todella hyvä olla. Hän ei halunnut tulla takaisin ulos. Hän oli lähellä Jumalaa. Eikä hän halunnut lähteä takaisin siihen maailmaan, missä oli ollut. Millä tavalla tämän ylipapin voi palauttaa takaisin ilmestysmajasta? Juutalaiset kertovat, että ennen kuin hän meni sinne, häntä pyydettiin vannomaan, hepreaksi maspikin. Sanasta shevah, joka tarkoittaa seitsemän. He halusivat seitsemäntenä päivänä väkisin palauttaa hänet takaisin maailmaan.

Muistatte, miten Jeshua otti muutamia opetuslapsia mukaansa vuorelle. Siinä oli hyvin samantyyppinen tilanne. Pietari näki, mitä ympärillä tapahtui. Pietari oli yksinkertainen mies ja kalastaja, ja hän puhui yksinkertaisesti: Opettaja, meillä on tässä hyvä olla. Rakennetaan tänne kolme majaa. Mitä me vielä tarvitsemme? Siis ei haluta palata takaisin maailmaan, koska siinä kahdeksannessa päivässä on hyvä olla. Mutta toisaalta siellä on hyvin vaarallista. Joku pieni virhe ja taivaasta

voi tulla Jumalan tuli, joka kuluttaa ihmisen. Koska Jumala on sanonut, että niissä, jotka lähestyvät Minua, Minä pyhitän itseäni.

Israelin kansalla oli valinnanvaraa. Myös Pietarilla siellä vuorella oli valinnanvaraa. Voi elää tässä maailmassa, missä ei ole niin hyvä kuin siellä kahdeksannessa päivässä. Mutta tässä maailmassa ei ole niin vaarallista. Täällä on vähemmän vaarallista kuin siellä pyhyiden keskellä. Tai sitten voi tehdä valinnan astua kahdeksannen päivän keskelle. Muistatte Sakariaan, Johannes Kastajan isän. Luukkaan evankeliumi kertoo meille, miten hän laittoi suitsuketta, kun hänelle ilmestyi enkeli. Hän oli vain vähän aikaa siellä, ja Luukas kirjoittaa pienellä lauseella, (Luuk. 1: 10.), että koko kansa rukoili peloissaan. Juutalainen perinne kertoo meille, että pappien jalkaan oli laitettu naru. Että kun hän menee sinne pyhyiden keskelle, kaikkienpyhimmän keskelle, hänet voi vetää narusta takaisin. On kerrottu, että monet papit kuolivat siellä.

Oli yksi vanhurskas pappi. Hänestä kerrotaan, että hän oli neljä kertaa astunut pyhyiden keskelle, ja se oli kaikkein suurin saavutus. Mutta Aaronin pojilla tämä epäonnistui. Voi eri tavoin selittää, mitä he tekivät väärin. Jotkut Tooran kommentoijat sanovat, että he ottivat tulta väärästä paikasta. Toiset kertovat, että he tekivät tämän tulen väärällä tavalla. Toiset sanovat, että he yrittivät antaa omaa rakkautta Jumalan rakkauden lisäksi. Tänään ei ole tärkeää, mikä syy siinä oli. Kaikkein tärkeintä on se, että pieni virhe oli jotain epätäydellistä. Sen tähden heidät surmattiin.

Miten tämä koskee meitä tänä päivänä? Jos me luemme evankeliumit ja Paavalin kirjoitukset, niissä sanotaan: ” Te olette Jumalan temppeli, ja Jumalan valtakunta on teissä. Jumala elää teidän keskellänne..”. ja paljon muita samanlaisia Raamatun kohtia. Meillä ei ole valinnanvaraa niin kuin heillä oli. Me olemme kahdeksannessa päivässä. Pieni virhe meiltä - ja tuli voi kuluttaa meidät. Mitä se tarkoittaa käytännössä? Joku hullu ajatus voi suistaa meidät. Moni ihminen tulee hulluksi joistain asioista. He eivät ajattele enää terveellä järjellä. Tai toiset sairastuvat pahasti. Tai toiset kuolevat. Koska me olemme lähestymässä Jumalaa.

Pietari kirjoittaa kirjeessään (2: 9-10.), että ennen te ette olleet kansa, mutta nyt on Jumala ottanut teidät ja kutsunut pyhyiden keskelle. Jumala on ottanut kaikki aidat pois. Ja koko kansa astuu kahdeksannen päivän keskelle. Tai joitain meistä ollaan vasta kutsumassa sinne kahdeksanteen päivään.

Haluamme ymmärtää, mitä meidän elämässämme on se vieras tuli, jota Jumala ei halua. Joku järjestää tänä päivänä Pyhän Hengen kylvön. Joku odottaa suurta taivaallista siunausta, paljon rahaa ja kultaa. Toiset ihmiset sanovat, että minä tarvitsen surua ja valitusta omaan elämään. Miten me voimme tehdä oikeita

johtopäätöksiä? Onko teillä mielipidettä siitä, mitä tarkoittaa vieras tuli minun elämässäni?

- Onko se niitä epäjumalia, joita me palvomme Jumalan sijasta? Esimerkiksi, mikä vie aikaa meidän elämästämme, vaikka televisio?

Vastaus: Se ihminen, joka ei ole pyhittänyt itseään ja omaa elämäänsä Jumalalle, ottaa oman ruumiinsa, missä elävä Jumala elää, ja esimerkiksi katsoo televisiosta jotain elokuvaa, missä taistellaan verisesti. Sitäkö sinä tarkoittit?

- Tarkoitan sitä, että me silmien kautta saatamme ottaa sydämeen asioita, ja ne lähtevät sitten ajatuksina kehittymään.

- Minä taas sanoisin, että tehdään sellaista jumalanpalvelusta, mitä ei ole Raamatussa. Esimerkiksi täällä länsimaissa vietetään joulua. Se on sitä vierasta tulta, mitä ei ole Raamatussa.

Vastaus: Minä luulen, että nämä teidän käsityksenne ovat ihan oikeat. Ja miksi minä väitän, että te olette oikeassa? Koska Aaronin pojat olivat aina olleet oikeassa jumalanpalveluksessa. Mutta sitten he ottivat vierasta tulta, mitä Jumala ei ollut määrännyt. Ne ihmiset, jotka osallistuvat joulun palvelukseen, myös yrittävät omalla tavallaan palvella Jumalaa. Mutta Jumala ei ole Sanassaan määrännyt viettämään joulua. Siinä me näemme, että heillä on rakkaus Jumalaa kohtaan, mutta he tuovat vierasta tulta.

- Tässä on myös yksi tulkinta ollut se, että kun heti tämän tapauksen jälkeen annettiin määräys, että papit eivät saa virantoimituksessa nauttia viiniä eikä väkijuomaa, on vedetty sekin johtopäätös, että olivatko nämä Aaronin pojat juovuksissa.

Vastaus: On olemassa myös tämä mielipide. Missä hengellisessä tilassa me tulemme seurakuntaan? Ihminen voi palvella Jumalaa, vaikka hänen mielikuvansa tai käsityksensä on hämärtynyt. Eikä välttämättä alkoholin vaikutuksesta. Hän voi koko ajan ajatella esimerkiksi, että hänellä on suuri velka, ja miten hän pääsisi velasta pois. Tai hänellä on jokin ristiriitatilanne ystävän kanssa, ja nämä ajatukset vievät hänet muualle. Voi sanoa, että hekin ovat niin kuin juovuksissa. Eräänä aamuna tulin jeshiva-koulun oppitunnille. Olin lukenut ja valmistautunut oppituntiin. Silloin tuli opettaja huoneeseen, näki minut ja sanoi: ”Lähde pois täältä. Tänä aamuna olet tehnyt pahaa omalle vaimollesi, ja sinun sydämesi on rauhaton. Et voi olla täällä tässä.” En ollut juovuksissa. En muutenkaan ota alkoholia. Mutta oli olemassa jotain muuta, joka häiritsi, ja minä tutkin itseäni sisältä päin. Silloin ymmärsin, että en pysty antamaan Jumalalle ja Hänen Sanan opetukselleen sijaa ajatusmaailmassani. Mutta silloin olin vasta

opiskelija enkä opettajan tehtävissä. Opettajalle tämä on vielä vastuullisempaa. Ja varsinkin papille.

Luulen, että tässä tilanteessa ongelma ei ollut Aaronin pojissa, vaan ongelma oli siinä vieraassa tulessa, jota he ottivat mukaan. Luulen, että he itse olivat terveitä ja raittiina. Mutta juhlan keskellä heille tuli ajatus lisätä jotain omaa. Mutta olen samaa mieltä siitä, että tänä päivänä alkoholi voi tuoda meille vierasta tulta jumalanpalvelukseen. Haluan kertoa nyt oman mielipiteeni. Hyvin usein me pyydämme Jumalalta siunausta palvelustehtävään. Tehtävään, johon Jumala ei koskaan ole meitä kutsunut. Esimerkiksi me rukoilemme ja sanomme Jumalalle: Kiitos Jumala, minä tiedän sinun tahtovan, että lähden Torontoon palvelustehtävään. Kiitos Jumala, että olet siunannut minut tuolle matkalle. Halleluja, kunnia sinulle. Mutta todellisuudessa Jumala ei ole mukana koko tässä tehtävässä. Hyvin usein minä kuulen, kun ihmiset todistavat, että Jumala on minulle sanonut. Tai: Jumala on minut lähettänyt. Ja kun yritän selvittää näiden ihmisten kanssa, mitä todellisuudessa on tapahtunut, silloin näen vastauksista, että ihminen on itse keksinyt koko ajatuksen. Eikä Jumala ollut siinä mukana.

Me luemme Tooraa, jonka Kaikkivaltias Jumala on antanut meille. Jumala, joka täyttää koko maailmaa. Ei voi vähentää Hänen läsnäoloaan. Toorasta me luemme esimerkiksi, että (temppelin rakentamisessa) tässä pitää laittaa viisi tolppaa. Tai heidän päälleen pitää ripustaa kuusi kaunista esinettä. Jokaisesta pienestä piirteestä kirjoitetaan Toorassa, miten se rakennetaan. Jumala ei sanonut kansalle, että rakentakaa minulle kaunis temppeli. Että se olisi kaikkein paras temppeli, mitä maailmassa on rakennettu. Mutta Jumala antoi Toorassa täydellisen suunnitelman, miten tämä temppeli piti rakentaa. Jos juutalaiset neljän tolpan sijaan olisivat laittaneet vaikka viisi, tai jos he olisivat sanoneet, että ei nyt säästetä, kun laitetaan Jumalaa varten, vaan laitetaan kahdeksan; silloin juutalaiset olisivat rikkoneet Tooraa.

Jumala ei koskaan anna elämänohjetta epätäydellisesti. Jumala ei sanonut, että laittakaa niitä tolppia niin paljon kuin haluatte. Vaan Jumala määrää Toorassa tarkkaan, kuinka paljon niitä pitää olla temppelin ulko- tai takarivissä. Mutta tässä on kysymys myös meidän sisäisestä temppelistämme. Me ihmiset yleensä rakennamme omasta päästä. Sanotaan näin, että sääli... tähän on Jumalalle; laitetaan tähän vielä lisää. En halua pitää vain shabatti päivää vaan mielellään myös sunnuntaita. Tai parhaalla tavalla pyhitän jokaisen päivän viikosta.

Tunnen hyvin erään saarnaajan, joka sanoi minulle: Ei välttämättä tarvitse kieltäytyä sianlihasta. Voithan kieltäytyä vaikka kalasta. Miksi pitää sianlihasta kieltäytyä? Tai älä esimerkiksi syö kilpikonnan lihaa. Olin itse Jerusalemissa kuuntelemassa hänen saarnaansa.

Hyvin usein pienissä asioissakin me keksimme itse Jumalan tahdon omaan elämäämme. Me teemme, mutta Jumala on hiljaa. Silloin me ajattelemme, että Jumala on samanlainen kuin me itse. - Ihan sama, montako tolppaa me asetamme. Tai mistä kankaasta me ompelemme papille puvut. Sama, miten me palvelemme Jumalaa. Hänelle on ihan sama, lähdemmekö me Helsinkiin vai Moskovaan. - Silloin me aina teemme omia päätöksiä. Haluan sanoa, että tämä on avainsana. Ne asiat, joista me itse päätämme. Silloin kun Aaronin pojat toivat vierasta tulta, tulta, jota Jumala ei määrännyt tuomaan temppeliin, kenen tahto silloin tapahtui?

- Niitten poikien oma tahto.

Niin, se oli heidän tahtonsa. Ja tämä tapahtuu myös meidän jokaisen elämässä toisella tavalla, kun ihminen on lähtenyt palvelemaan elävää Jumalaa - sillä Aaronin pojat olivat sitä mieltä, että he palvelevat Jumalaa hyvällä tahdolla - mutta siinä oli mukana oma tahto. Ihmisten tahto. Ja tämä pitää ymmärtää hyvin silloin, kun me tutkimme Tooraa. Tässä ei kerrota ainoastaan kahden juutalaisen elämäntarinaa. Tämä kertomus koskee myös meitä jokaista. Jumala on sama. Temppele on myös sama. Ainoa mikä on muuttunut, on se, että kun me tulemme uskoon, me olemme itse temppele. Me teemme temppelein kautta tekoja. Ja silloin kun me olemme uskossa, se jää pysyvästi näin.

Aaronin pojat suorittivat palvelustehtävää ja lähtivät kotiin. Ehkä heillä oli kahdeksan tunnin työpäivä. Jos tämä sanotaan tämän päivän kielellä: palveluksen jälkeen he saattoivat pelata vaikka jalkapalloa poikien kanssa tai katsoa televisiota. Ja jotkut muut olivat silloin temppelein palvelustehtävässä.

Silloin oli hyvin paljon pappeja, ja pappien jonotus oli järjestetty. Sakariaasta mainitaan, mistä jonosta hän oli tullut. Siinä oli jono, pappien jono. Pappi palveli temppeleissä neljä, viisi päivää vuodessa. Seuraavan vuoden aikana heillä oli kaupungit ja pellot, joissa he tekivät omia perustöitään.

Mutta tänä päivänä meille ihmisille ei anneta tuollaista valinnanvaraa kuin papeilla oli. Me astumme Messiaan ruumiin keskelle. Seurakunta on Kristuksen ruumis. Messias seisoo pyhyiden keskellä. Hän ei koskaan lähde sieltä pois. Emmekä me voi lähteä pois. Sen tähden tänä päivänä ei kukaan meistä voi sanoa, että minä teen hyvää palvelustehtävää. Että olen tehnyt kolme kokousta ja auttanut kolme mummoa tien yli - nyt riittää! Menen kotiin ja katson telkkaria. Meille ei annettu tuollaista mahdollisuutta. Koska me olemme koko ajan temppelein keskellä. Se tarkoittaa meille toisaalta hyvin vaarallista tilannetta. Meillä ei pitäisi olla yhtä hetkeäkään omaa tahtoa. Silloin kun oma tahto syntyy, jotain mikä ei ole lähtöisin Jumalasta, se juuri on vierasta tulta. Jumala armahtaa meitä. Kukaan meistä ei kuole. En tiedä teistä, mutta itse en varmasti istuisi enää tässä. Mutta meidän jokaisen pitää ymmärtää, miten vaarallista se on.

Meille sanotaan, että te olette Jeshuan seuraajia, hänen seurakuntansa jäseniä.

Se ihmisen vanha luonne, joka haluaa jotain teidän elämässänne, sen pitää kuolla. Oman tahdon pitää kuolla. Kuinka paljon Sanassa sanotaan, että meidän pitää kuolla? Sanotaan, että jos sinä et kuole Kristuksen kanssa, sinä et ylösnouse hänen kanssaan. Jos teidän vanha luonteenne kuolee Kristuksen tähden, niin se sama Henki, joka on ylösnostanut Messiaan, ylösnostaa teidät. Mutta jos meille syntyy jotain omasta lihasta, se tarkoittaa meissä jotain, mikä ei ole vielä kuollut. Ja me olemme koko ajan pyhyiden keskellä vieraan tulen kanssa. Ja se on vaarallista meille. Mutta Jumalan armo on rajaton.

Meidän tehtävämme on aina tarkistaa itseä, onko minun vanha luonteeni kuollut. Onko minun tahtoni kuollut. Silloin kahdeksantena päivänä tulee juhla. Sama juhla mitä tässä on kirjoitettu, mutta ilman Aaronin poikien kuolemaa. Voitte katsoa sitten myöhemmin 9. luvusta, miten suuri juhla ja ilo kahdeksantena päivänä on. Siinä on yhteys suoraan Jumalan kanssa. Jumalan kirkkaus ja Hänen läsnäolonsa. Miksi? Koska jokainen asia tehdään todella tarkkaan Jumalan Sanan mukaisesti. Kaikki on laitettu ja rakennettu niin kuin Jumala on sanonut. Ei mitään ihmisistä. Silloin kun ihmisen tahto astuu sisälle, silloin elämässämme alkavat ongelmat. Sinä voit itse aina tarkistaa, onko sinussa Abihun ja Naadabin vieras tuli. Tai oletko juovuksissa. Tai oletko silmien kautta riippuvainen jostain. Tai oletko osallistunut omien juhlien järjestämiseen. Jokainen varmasti voi kertoa omista asioistaan hyvin paljon. Jokainen tarkistakoon itseään, koska tämä on vaarallista meille. Tämä on sana, jonka tänään olen halunnut teille kertoa.